UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]ct[i]o sexta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

illud muſcarꝫ incredibilis mlᵗ
titudo vt introeuntibꝰ mole-
ſtiam generaret. Nullo igitur
ocurrente remedio dixit ſctūs
Excōmunico eas mane oīs
parit̄ mortuas inuenerūt Tu
℟. In timore dei pr̄is ſancti
gloriatio ⁊ in ſenſu eius cogi-
tatus dei Et oīs narratō eꝰ
in p̄ceptꝫ altiſſimi. ℣. Paſtor
populi dei factus eſt in ſapiē-
tia ſermonis ſacri. Et omnis.
Glia. Et. In ſecūdo noct. añ
Conſurgens diluculo queſi-
uit bona pr̄ ſanctus quaſi flo
rens lilium germinauit. Ps.
Cū inuocarem. añ. In teſta
mentis pacis ſtetit ſemen illi
us ⁊ vſq̄ꝫ in eternum ꝑmanet
gloria eius. ps. Verba mea.
Añ. Exaltauit dn̄s in eternū
cornu chriſti ſui. ⁊ dedit illi te
ſtamentum vite ⁊ ſedem glīe
ſue. ps. Dn̄e dn̄s no. Le. iiij
Fr̄es iheroſolimitani tēpli
tunicam ſancti viri pro bene-
dictione eximia ſeruabāt. Apd̄
quos ſacerdos quidam deſpe
rabiliter egrotabat qui porta
ri ſe in oratoriuꝫ ⁊ bti viri ſup
poni ſibi tunicā fecit. Ut aūt
veluti carne ſolutus exanimis
apparuit circumfert̄ multitu-
dine ſacerdotum celebrantiū
exequias de more ſolēnes tūc
in vultu habituq̄ꝫ ſancti viri
quedam veneranda pſona p-
diens manu innuit illis vt ta

cerent voce ꝑiter prohibēs ne
mortuum reputaret̄ cuius vi-
tam clareuallenſi abbati do-
nauerat d̄s. Tu. ℟. O odo-
riferum lilium ſpargens, vbi-
q̄ꝫ viuificum ſuauitatis odo-
rem. Cuius apud nos memo
ria in benedictōne eſt apud ſu
peros pn̄tia ī honore. ℣. Fac
canentes te tante plenitudinis
participio non priuari. Cuiꝰ
Apud aquitanie Lcō quarta.
regionem miſera cuiuſdaꝫ mu
lier a demone vexabat̄. Abu-
tebat̄ igit̄ ea in ſpē militis in-
uiſibilit̄ impuriſſimꝰ ille adul
ter: ⁊ in eodem lecto cubante
marito incredibili vexabat li
bidine. Illa quidem virū ha-
buit militem ſtrennuum. ſed
huius execrabilis commercij
prorſus ignarū. Sex annis la
tuit hoc malū nec detexit mu-
lier tanti criminis probrū, ſep
timo anno confuſa in ſeipa ex
pauit. Tum ꝓpter colluuioneꝫ
continue turpitudinis. tū ꝓpt̄
timorem dei Tu. ℟. Acce-
pit vir ſanctus a dn̄o ꝑtāte in
p̄ceptis teſtimonia veritatis
docere ſubditos Et ī lege di
lucem dare populo. ℣. Addi
dit ei gloriam dn̄s hereditatē
pacis poſſidere in eternū. Et.
Confugit ad Lcō ſexta.
ſacerdotes piaculum profitet̄
pagrat loca ſcā ſcōꝝ implorās
ſuffragia ſꝫ nulla elemoſinaꝝ

largitio ſuffragat. Deniq̃ ze/
lus effuſum eſt. Quo cognito
maritus contubernium eiꝰ ex
ecrat. Trãſeũte viro dei ape/
ruit ei paſſionem crudelem. et
q̄ nil ei profeciſſent quecunq̃
feciſſet ſibi a preſbyteris im/
perata. Addidit etiam ab op
preſſore ſuo aduentuz eius p̄/
dictum ⁊ minacit ei infdictũ
ne ad eius veniret pñitiam q2
nihil ei ꝓdeſſz ſed recedẽte ab
bate ipſe q̄ fuerat amator cru/
deliſſimus ei fieret ꝑſecutor.
Tu aũt. ℟. Lex veritatis in
ore pr̄is ſancti. Et iniquitas
nõ eſt inuenta in labijs eiꝰ. ℣.
In pace et equitate ambula/
bat coram deo Et iniquitas.
Gl'a. Et. In iij. no. añ. Qua
ſi oliua pullulans ⁊ cypreſſus
in altitudinẽ ſe tollens ſic vir
beatus ad gloriam ſãctitatis
aſcendit. ps. Dñe quis hab.
Añ. Porrexit manum ſuã vir
ſanctus in libatione altaris ⁊
de ſanguine vue effudit odo/
rem diuinum excelſo principi.
ps. Dñe in vir. añ. Amplia/
uit gentem ſuam vir ſanctus:
adeptus gloriam in conuerſa
tione eius. Ps. Dñi eſt terra.
℣. Amauit euz. Scd'm mat.
In illo tpe Dixit ſimon
petrus ad ieſum: Ecce
nos reliquimus oĩa ⁊ ſecuti
ſumus te Quid ergo erit no/
bis. Et reliqua. Lectõ vij.

Audiens hoc vir dei blãdis
eam verbis conſolat: ne cures
inquit minas eius ſed vade ⁊
tolle hunc baculum nr̃m ⁊ po
ne in lecto tuo: et quicquid po
teſt agat. Egit mulier qd̃ iuſ/
ſa fuerat: ⁊ recubans in lecto
ſigno crucis munita iuxta ſe
baculum ponit. Adeſt ille cõ/
tinuo ſed ad conſuetum opuſ
nec ad cubile preſumit accede
re minat tñ acerrime q̄ recedẽ
te viro dei ipſe in eius ſuppli/
cia reuertat Tu. ℟. Teſtam̃
tum eternum cuz btõ pr̄e ber
nardo conſtituit dñs. Et iu/
ſticiam ac iudicia ſua oſtẽdit
illi. ℣. Magnalia honorꝫ di
vidit oculꝰ eius Et iu. L. viij
Cunq̃ maximus populꝰ ad
eccleſiam conueniſſerint miſ/
ſarum ſolennia ipſe ad ambo/
nem conſcendit: ⁊ vt oĩes ac
cenſas candelas in manibus
teneant indicit. Quod ⁊ ipſe
cum epiſcopis et clericis faci
ens inauditos auſus diaboli
aperit et fornicatorem ſpiritũ
qui cõtra naturam ſuam exar
ſerat cum omni fidelium q̄ ad
erãt ſubſcriptõe anathemati/
zauit ⁊ auctoritate chriſti taz
ad illam q̃ ad oĩes mulieres
interdixit acceſſum. Extinctꝫ
itaq̃ luminaribꝫ extincta eſt
et virtus diaboli. ⁊ mulieri pꝰ
ꝯfeſſionem communicãti nun
q̃ poſtea comparuit: ſed irre/